

Сьогодні відео контент є загально доступним, оскільки технічні новинки покликані допомагати людині засвоювати все нове й корисне. Сучасна освіта не стоїть на місці. Її прогресивний розвиток призводить до появи нових методів та засобів навчання, які в свою чергу приносять позитивні результати. Для того, аби учні здобули відповідні навички потрібно впроваджувати цікаві інтерактивні заняття і в результаті вчитель побачить відображення своєї роботи в знаннях учнів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Мильруд Р. П., Максимова І. Р. Сучасні концептуальні принципи комунікативного навчання іноземної мови // Іноземні мови в школі, 2000. – №4. – С. 9–14.
2. Соколова О. С. Теорія і практика формування мовнокомунікативної професійної компетенції студентів нефілологічних спеціальностей педагогічних університетів: Монографія. – Житомир: ПП «Рута», 2010. – 560 с.

Камінська К. Р.

група Філ-33н (Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія)
Науковий керівник – канд. філос. наук, доцент Слоневська І. Б.

ПСИХОЛОГІЧНІ ПОРТРЕТИ В НОВЕЛАХ СТЕФАНА ЦВЕЙГА: ЖІНКА – ПРИСТРАСТЬ (ЗА НОВЕЛОЮ «24 ГОДИНИ З ЖИТТЯ ЖІНКИ»)

Стефан Цвейг – знаменитий новеліст, на чію творчість помітний вплив справив З. Фрейд. Услід за славетним австрійським психіатром, хоча й не ілюструючи його наукових ідей, а наче здійснюючи паралельне художнє дослідження, письменник відкриває людину у конфлікті із самою собою.

Майже в усіх новелах Цвейга розмірене життя його героїв, які начебто вгамували свої пристрасті, змінюється вибухом, оскільки щось приховане, досі незнане їм самим раптом виривається назовні, нездоланно захоплюючи благополучних персонажів у вир катастрофи. [3]

Стефан Цвейг об'єктивно не міг уникнути впливу свого знаменитого земляка, теж віденця, Зігмунда Фрейда: твори письменника психологічні, в них ми найчастіше маємо справу не з зовнішніми, авантурними подіями, а, так би мовити, з «пригодою душі». Власне, його новели і є такими «портретами душі», які особливо вдаються новелісту, коли головною героїнею є жінка. Ціла галерея жіночих портретів: жінка-відданість у новелі «Лист незнайомки», жінка-відчай з новели «Страх», жінка-пристрасть у «Двадцяти чотирьох годинах з життя жінки»...

Головна героїня останньої новели місіс К. – це співчутлива, закохана, відчайдушна, авантурна жінка. Через щире співчуття до азартного гравця, боячись що він заподіє собі шкоди, вона дає йому гроші. Принаймні сама вона впевнює свого співрозмовника і читача в тому, що її дії продиктовані цілковито жіночим співчуттям і самопожертвою, саме тому вона дозволяє втягнути себе в цей ризикований вир в готелі, вночі, з незнайомцем: «*Ich war nur wegen eines rasenden Wunsches nach Hilfe in dieses tragische Abenteuer verwickelt. Von persönlichen Gefühlen oder Motiven konnte keine Rede sein*» [1] («...я была вовлечена в эту трагическую авантюру только из-за какого-то исступленного желания помочь; ни о каких личных чувствах или побуждениях и речи быть не могло») [2].

Сама новела Цвейга написана в дусі напруженого психологізму та сповнена пристрасних почуттів. Всі гравці видають свою запеклу пристрасть «*зціпленими руками, що наче хижак готові до стрибка, тягнуться за виграшом, судомно затискаються, а бо ж поривчасто кидають фішки на зелений стіл*». Цвейг не пропускає жодної важливої деталі. Так і бачиш, мов на великому екрані, руки, які грають у рулетку – «*безліч рук, світлих, рухливих, насторожених рук, ніби з нір, визирають з рукавів...*».

Психологічно вивіреном є портрет місіс К. в «24 годинах з життя жінки». Це пристрасна жінка, що готова полишити 42 роки порядного життя і на 24 години цілковито зануритись у пристрасть. Все своє життя вона жила за строгими нормами вищого суспільства, ховаючи свою пристрасну натуру, і це не дозволяло їй відчувати себе повноцінною жінкою: шлях до неврозу, за Фройдом. Сам оповідач дотримується думки, що *«гораздо более честно поступает женщина, которая свободно и страстно отдается своему желанию, вместо того чтобы с закрытыми глазами обманывать мужа в его же объятиях»* [2] (*«Ich persönlich wieder fände es ehrlicher, wenn eine Frau ihrem Instinkt frei und leidenschaftlich folge, statt, wie allgemein üblich, ihren Mann in seinen eigenen Armen mit geschlossenen Augen zu betrügen»*) [1]; автор-оповідач визнає пристрасть сильним почуттям, що може всебічно оволодіти людиною. Ця позиція оповідача спонукає місіс К. довіряти йому, розкрити власну душу. Вона доволі заможна жінка, що піклується про своє становище у суспільстві. Їй не подобається, коли азартний гравець сприймає її за жінку легкої поведінки, ще більшого приниження вона зазнає після ночі в жахливому, дешевому готелі. Її охоплює панічний страх, вона боїться, що юнак прокинеться і заговорить з нею, що запам'ятає її обличчя, і тоді від ганьби буде нікуди втекти, але коли вона дивиться на лице юнака, то бачить зовсім інше: *«...Dieser junge Mann hatte ein ganz anderes, völlig kindisches, knabenhaftes Gesicht, das vor Klarheit und Reinheit strahlte. Die Lippen, die gestern gebissen und geballt wurden, waren sanft träumerisch geöffnet und lächelten fast; wellige blonde Strähnen fielen sanft auf ihre geglättete Stirn.»* [1] (*«...у этого юноши было совсем другое, совсем детское, мальчишеское лицо, сиявшее ясностью и чистотой. Губы, вчера закушенные и стиснутые, были мягко мечтательно раскрыты и почти улыбались; волнистые белокурые пряди мягко падали на разгладившийся лоб...»*) [2]. В ту саму мить жінка більше не відчувала ні ганьби ні страху ні хвилювань, навпаки – вона навіть відчула радість і гордість за цього юнака, за те, що врятувала йому життя.

Наступного дня вона знов зустрілася з юнаком і побачила в його поведінці легкість і неймовірну подяку. Це спонукало її змінити жалобне плаття, що вона носила вже довгий час, на більш світле. І тоді місіс К. побачила світ по-іншому, знов відчула себе жінкою, бажаною, комусь потрібною – адже її діти давно пороз'їжджалися, чоловік помер, а вона ще зовсім молода жінка [2].

Місіс К. взяла з юнака клятву назавжди припинити розважатися в казино і дала йому гроші для розрахунку з усіма боргами. Молодий хлопець також пообіцяв виїхати з Монте-Карло, а мадам К. збиралася проводити його. На вокзал закохана К. запізнилася, хоча прибула туди з речами: вона вирішила поїхати разом зі своїм красенем, незважаючи ні на що. Тобто вчинити, як зникла обраниця француза. Розбита, засмучена, вона пішла гуляти по місту і зайшла у те ж саме казино, де побачила цього юнака, який грав за її гроші. У відповідь на вмовляння піти звідси він вигнав її, сказавши, що поруч з нею йому не щастить у грі. Багато років потому мадам дізналася, що гравець все-таки застрелився в Монте-Карло, не перенісши чергового програшу.

Все закінчилося трагічно лише глибоко в душі місіс К. і вона спокійно доживає свого віку до старості. Це була так звана «пригода душі», що її дуже вразила і змінила її життя

Цвейг створив і детально обґрунтував власну модель новели, що відрізняється від творів загальноновизнаних майстрів короткого жанру. Психологічна інтенція, що вирізняє найвідоміші твори Стефана Цвейга – саме змалювання «пригоди душі».

ЛІТЕРАТУРА

1. Stefan Zweig «Vierundzwanzig Stunden aus dem Leben einer Frau». In: Novellen. Bd. 2, S. 319–394. Aufbau-Verlag, Berlin 1986.
2. Стефан Цвейг «Двадцать четыре часа из жизни женщины» URL:http://loveread.ec/read_book.php?id=53133&p=34 (дата звернення: 01.04.2021).
3. URL:<https://www.ukrlib.com.ua/bio-zl/printit.php?tid=5914> (дата звернення 05.04.2021).